

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Joi 20 Novemb. st. v.
2 Decemb. st. n.

Va esi joi'a si duminică'a.

Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 89.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe
de anu 2 fl. 70 cr,
Pentru Român'a 2 galbeni.

O caletoria la nunta.

— Schitia dela satu. —

(Urmare.)

Cu toate aceste domnișor'a Zoe primi svatul meu, de se culcă pe divanu să se mai întarască, de ora-ce abia putea stă pe picior.

Ier noi ceialalti conversaramu tota ziua despre timpu. Unu sujetu cam monotonu acest'a, dar în sfârșitu când toate atârnavu dela timpu, și noi eramu siliti a ne ocupa de el.

Înse timpul eră negalantu. Așu puté să dîcu: severu. Însedar au sunatu toate oftările, dorințiile și cererile noastre; însedar amu scosu atâte suspine desperate: el, tiranul, nu se inmoia.

Plôia tota ziua nu încetă, și pe când ne culcaramu, tin'a ajungea până 'n genunchi; toate drumurile se desfundara...

Eu începeam a me deprinde cu ideia să renunciu la desfetearea unei caletorii în asemenea timpu; ma eram p'aci ca chiar să me și îngrozescu de ea... Înse damele nici nu voiau s'auda de vr'o repășire, deci fui silitu a capitulă și eu cu resigațiune... Ce-a dă tîrgul și norocul!

Spre norocire, demință'a totusi ne așteptă o surprindere. Plôia încetase. Așu dara cel pușin de acesta fatalitate eramu feriti. Înse tin'a nu înghiață, ier în locul ploii suflă unu vîntu rece, care te adia atât de finu, încât ți-se parea că te taia cu bricilul.

Dar cu aceste ne mai împacaramu. Aveamu să ne imbracămu toti cât de caldu. Ier încât pentru tina, acest'a privia caili. Amicul meu Hectoru avea niște cai ca șomii de munte. Nu ne puteamu teme, că ne vor lasă de rușine.

Demință'a la 10 ore două trasure ne așteptau gata la porța. Cununi'a avea să se faca la 12. După calculul amicului meu, noi cel multu într'o ora aveamu să sosimu acolo; alta ora mai rămânea pentru îmbracarea damelor, căci pentru a noastră a barbatilor ar fi fost de ajunsu și unu patraru. Așu dara puteamu să fimu gata tocmai la timpul ficsatu.

În trasur'a prima ocupă locu domn'a și domnișor'a Zoe, pe cari le însoții eu. Fratele Hectoru cu cealalta cumnata a sa se suira în trasur'a a două, unde se încarcara și lădile cu toaletele damelor.

Dar fiindu că numarul damelor eră trei, firesce că ele aveau trei cufere. Și de ora-ce și noi barbatii aveamu unu geamantanu mititelu, cele trei cufere colosale ale damelor abia putura să încapa în trasur'a a două. Bietul cocieru, carele ședea în vîrfu lor, avea

ocaziune de ajunsu să-si desvîltoe tota desteritatea sa gimnastica, balanțându cu dibacia, de cumva nu voia să se deie cu nasul de pamîntu.

Așu dara nu mai eră cu putința d'a încarcă acolo și alte pachete. Aceste inca formau unu volumu considerabilu, căci — se 'nțelege — trei cufere nu potu să ajunga pentru trei femei. Ori cum să se silésca ele d'a împachetă toate la olalta, nici odata nu reușescu, ci totdeuna mai rămâne ceva și pentru niște cutii. Numarul acestora apoi variéza. Odata am caletoritu pe calea ferata cu trei dame; ele — afara de cuferele lor — aveau cinci-spre-dece cutii.

E bine, damele cu cari aveam onorea să facu aceste excursiune, scieau să împacheteze mai bine. Ele aveau numai unu-spre-dece cutii. La aceste se mai adagea un'a cu clapsul meu, alt'a cu cilindrul fratelui Hectoru. Va să dîca cu totul trei-spre-dece. Atâte aveau să fia aședate în trasur'a noastră. Când le veđui în giuru de mine, me cuprinsera niște fiori. Dar ce n'ai suferi pentru o distrațiune placuta?

Înse cutiile damelor nu numai conțineau niște obiecte forte fragile, dar ênse-si ele erau cu totul delicate. Trebuiă dara să avemu cea mai mare bagare de sîma de ele. Va să dîca trebuiau ținute în mâni.

Se 'nțelege, că nu putui lasă sarcin'a ast'a damelor. Aședai dara clapsul meu și cilindrul fratelui Hectoru în fundul trasurei, și luai sub ocrotirea mea cutiile damelor. Patru din ele, mai capabile d'a susține turtirea, fure ascunse sub blan'a mea; apoi pusei câte două lînga mine, în drépt'a și în stîng'a; ier restul, cinci! îmi remase în brație, pe mâni, și unde le putui întocmi mai bine.

Va să dîca, sub mine, lînga mine și deasupra mea, se aflau totu cutii. Eram baricadatu din toate părțile, ca Osman pașu la Plevna. Nu me puteam mișcă nici în o direcțiune, căci ori încatrău me 'ntorceam, cutiile pîraiau și pocniau, prin urmare aveam să me temu că voiu turti vr'una din ele. Ședeam dara nemîșcatu, ca o statua de marmore, și abia cutezam să-mi întorcu capul în o parte séu alt'a.

Situațiunea ast'a nu-mi pré viniă la socotela. Dar me mîngaiam, că nu avea să dureze timpu îndelungatu. O ora numai! Cine n'ar aduce bucuros atăta sacrificiu pentru plăcerile unei nunți?

Porniramu.

Dar tin'a și ap'a rece gădeliă piciorile cailor învetiati să steie totu în grajdu. Nici decăt nu voiau să mérga în ordine, ci ori unde se apropiiau de vr'o balta, sariau în două picioré și apucau trasur'a, încât în totu momentul eramu p'aci să credemu, că ne vom res-turnă.

Abia porniram, ieta ca si eramu p'aci s'o patimu. Sarindu caii peste o gropa, trasur'a intr'atata se incarni, incat nu mai credeam se scapamu de resturnare.

Sezandu cu spatele catre cocieru, me 'ntorsei dara iute inainte, se vedu pericolul. In momentul acela in calul din stang'a dadu cu piciorul dinapoi in o balta, incat cuprinsul aceleia se batu sus; simtii, ca ceva rece me lovi in fața, dar nu scieam ce, caci si vederea imi inceta la momentu.

Imi intorsei faci'a iute innapoi catre dame, si ele erupsera in hohote. Auleo Domne! Ce mi s'a intemplat? Imi pipaii faci'a. Era plina de tina.

— Vai, domnule! Ce ai patitu! — imi dise apoi domn'a, vedendu ca e pre mare tirania se rida de mine.

— Nimica totu, — raspunsei.

Si me stersei cum putui, dar totusi trebuia se am unu aspectu cam curiosu, caci de pe buzele dşorei Zoe nici decãt nu voia se dispara unu surisu uşoru, când privia la mine.

— E bine, cu atât mai interesantu! — imi diceam. Me voiu spelã, si dupa suferintile caletoriei, desfetãrile petrecerii la nunta imi vor fi cu atât mai preçiose.

Intr'aceste inaintaramu o fuga buna. Dar eu nu mai cutezam se me uitu inainte, ca nu cumva se patescu ierasi ca mai nainte, si in urma, pe când vom sosi la nunta, se devinu unu negru.

Inse de odata trasur'a se opri. Cu mare precautiune me 'ntorsei cu jumetate de faci'a innainte, ca se vedu ce s'a intemplat. Bietii cai! Nu mai sariau. Erãu plini de spuma, caci asudara grozavu.

— Ce-i? — întrebai de cocieru.

— Trebuie se curãtimu roşile, — raspunse el.

Apoi se cobori si se apuca de lucru.

Privii si eu roşile. Par ca vedeam nişte petrii de mora din lutu. Spitiele nu se mai deosebiau de felu, ci totul represinta o massa rotunda de tina invertoşata, care se invertia alene si cu mare greutate in giurul ossielor.

Trasur'a a dou'a asemenea se opri, si cocierul se dete jos si din aceea, si apuca si el se curatie roşile.

In fine lucrul acesta se ispravi si plecaramu. Dar abia merseram unu patraru de ora, trasurile ierasi se oprira, si curãtirea roşilor se repeşi. Dar nu merseram deçe minute si de nou furemu siliti a ne opri, caci roşile ierasi nu se mai intorceau. Inse abia se curãtiau, ierasi se umpleau. Si asa, Dumneşu scie de câte ori ne opriramu.

Dar fia-care oprire ne costa câte unu patraru de ora. Unu-spre-deçe ore trecura. Ier ventul ni şuerã la urechi nişte melodii impertinente. In mijlocul cutiilor, neputendu se me acoperu bine, zgriburiam de frigu. Din când în când aruncam câte o privire inainte se vedu departe-i satul unde mergeam? Dar vai! Satul nici nu se vedea.

Inse domn'a care vedea neliniscea mea, me mângaiã:

— Bur'a e mare, de aceea nu se vede inca satul. Dar nu sântemu departe.

Nici nu avui timpu se me bucuru de acesta mângaiare, când de odata caii se spariara, smęcira trasur'a si ne resturnara in mijlocul unei balti.

(Va urmã.)

Iosif Vulcanu.

Trei-spre-deçe la mеса.

— Dupa Lafontaine. —

(Urmare.)

La ór'a deçe iesu, blastemãndu superstiţiunile si pe toti, cari credu in acele.

Trece o luna si dn'a M. remãne firma pe langa decisiunea sa; eu prãndescu in familia de doue ori pe septemãna, duminica remãnu dela 11 demineta pana ser'a; lucrul merge bine, forte bine, pentru ca apetitul vine mãncãndu; cu cât mai multu imi era permis a vedea pe Cecilia, cu atât mai multu suferu, din caus'a pretensiunii soerei mele; cu tôte ca sãm omu cu inima buna, totusi incepusem a dori mórtea notaresei, numai ca dn'a M. se-si capete liniscea, si se-mi permita a fi fericitu. Inse notarés'a nu se pareã de locu dispusa se móra.

Intr'o sera, dn'a M. pune coróna torturei mele, nu se multiamesce cu cele doue luni, ci imi spune, ca sórtea cea rea, ce aduce numerul trei-spre-deçe se estinde peste durat'a de unu anu intregu. Nefericitul prãndu a fost in 1 octombre si maleficiul inca pote durã pana la 1 octombre viitoriu.

Ascultãndu-o mi-au trecutu fiori reci prin óse, Cecilia devine palida. Numai ast'a mi-a mai trebuit, si e pozitivu, ca dn'a M. va aflã pretestu, pe care se calãresca pana la 1 octombre.

Me rentorcu acasa superatu, restornu tôte mobilele, de-si ele nu erau vinovate, pe urma me apucu cu violentia de perin'a dela capu. Ea primia tôte loviturile mele cu linisce si cu o pacientia, care me desarmã de totu, si ruşinatu, mi-am ascunsu capul in penele ei si am inceputu a plãnge ca unu copil. Plãnsul imi mai uşoreza inim'a si in fine adormu. Desu de demineta me scolu, me imbracu, si alergu la amicul meu X. directoru si redactoru primu la jurnalul L. Intru cu fortia in odaia, il aflu in patu, il trediescu din somnu si vrẽdu nevrẽdu il facu se me asculte. Dupa jumetate de ora esu dela el voiosu, allasemu amẽndoi o combinaţiune buna pentru a arangia treb'a.

In diu'a urmatore sera me presentu la dl M. cu inim'a uşorata si cu spiritul calmu; fiitorul meu socru cetia gazet'a sa, damele lucrau; eu ocupu locu pe unu scaunu dupa ce salutasemu pe toti si imi facusem datori'a chiar si faci'a de Castor.

— Ce noutãti mai sũnt in jurnalul, scumpe tata?

— Ah! nu-i nimica deosebitu, — imi raspunde dl M. Multa politica.

— Intre varietãti nu este nimica interesantu?

— Acele nu le cetescu nici odata.

— Nu faci bine, tata draga, acele sũnt mai interesante, permite-mi se le cetescu pentru dame, dta vei fi obositu de atât'a politica, puşin interesanta.

— Da, — dice Cecilia, — cetesce-ne dle Adrian. aceea ne va face mare placere.

— Apucu jurnalul si incepu se cetescu, pe când dl M. se plãnge ca are sete.

Ce intemplantu fericita! Indata esu din salonu, luãndu jurnalul cu mine, si pana ce camerier'a imi aduce unu pocalu cu apa pentru dl M., ascundu jurnalul si scotu din busunariu altul, care era intocmai ca si cel ascunsu, si care era preparatu pentru caus'a mea, multiamita amicului meu jurnalistu.

Intru in salonu si incepu lectur'a varietãtilor; ei vedu ca cetescu bine si me roga se continuezu. Eu cercu câteva articule mai interesante si pe urma facu o esclamaţiune:

— Oh! e imposibilu! Dşeuile, va se dica totusi e adevratu!

— Ce este? ce este? Me întreba toti pe rẽndu.

— Ascultati:

„Eri s'a inmormẽntatu unu omu, cu numele Saint-Phart, pedçurante, care a sciutu se se faca o personalitate forte originala, si care era forte bine deprinsu in art'a sa.

(Va urmã.)

C e e n o u ?

Sciri personale. *Ministrul-presedinte Tisza*, conform statutelor ordinului St. Stefanu, care i s'a conferit de curând, a fost numit consilieru intimu. — *Contra lui Stefan Miklós*, deputatu la dieta, tribunalul din Kaposvár a enunțiatu concursul. — *Di Iuliu Micu*, diurnistu la fișcalatul r. din Timișoara, a fostu numit cancelistu la acelasi fișcalatu.

Dieta. În ședința de vineri, la desbaterea bugetului ministeriului de culte, deputatul Irányi, ca și în anii precedenți, a propusu ca guvernul să fie îndrumatu a presintă unu proiectu de lege pentru garantarea libertății cultului. Ministrul Trefort combatu această propunere, dicându, că afla periculosu pentru statul unghurescu să se faca atare lege în genere; înse ori ce religione se primesce între religiunile recunoscute, deca dogmele ei nu sânt contrarie esistenței statului. La votare, propunerea lui Irányi se respinse cu 102 voturi, contra 93. În ședința de sâmbeta se desbatura petițiunile, și Madarász interpelă pe ministrul de interne, deca scie, că din cele 70 de familie coloniste din comun'a Novoselo, nu de multu s'au dislocatu 40, și astfel au remasu în ajunul iernei fără locuințe? Ministrul de finanțe respunse pentru cel de interne absentu, că guvernul va esamina caus'a și va raportă. În ședința de luni președintele consiliului a presintatu proiectul de lege pentru înființarea gendarmeriei de țera; conform acestei legi, susținerea securității publice din mâinile pandurilor comitatensi va trece în a unei gendarmerii regesci, care se va organiza militaresce; țer'a se va împarti în 6 cercuri de gendarmeria, cu reședințe la: Clusiu, Seghedin, Budapesta, Cașovia, Poșon și Alba-Regia; în cercul primu, Transilvania, gendarmeria deja e organizata, în cel din Seghedin va urmă în anul viitoru, în celelalte mai târziu. Apoi s'a desbatutu bugetul ministeriului de justiția, cu care ocaziune Pauler a declarat, că proiectul de lege pentru casatori'a civila e gata.

Corpurile legiuitoare ale României s'a deschisu sâmbeta, prin unu mesagiu cetitu de însusi Domnitorul. Acesta constata, că preocupățiunile esteriore sânt înalturate; dupa atâția secolu de suferințe și de lupte, Români'a independenta și-a luat loculu convenitu între statele europene, ea e recunoscuta de toate puterile; prin desvoltarea sa naționala, ea va probă cu fapte, că esistența ei constituie unu elementu de ordine și de civilizațiune în orientul Europei. Cu ocaziunea caletoriei sale de asta-vêra și a primirii ce i s'a facutu cu atâta simpatia, care se resfrângea asupra națiunii, Domnitorul a constatat însusi increderea și stim'a ce inspira junele statu românulu independentu. Relațiunile esteriore sânt din cele mai bune. Independența României, notificata tuturor capilor de statu, a fost primita pretotindenți cu o viua satisfacțiune. Apoi discursul de tronul înșira îmbunetașirile cele mai însemnate câte s'au facutu, indegetăza mai multe proiecte de legi, constata cu mândria starea buna financiara și progressele însemnate facute în organizarea militara, amintesce schimbarea favorabila facuta în Dobrogea, și vine la cestiunea succesiunii tronului, asigurându că aceea se va regulă conform prescripțiunilor constituțiunii, și încheia astfel: „Prin viteji'a armatei nôtre s'a ridicatu prestigiul țerei, increderea în sine și respectul ce împune unu nobilu patriotismu; prin unirea dv., prin activitatea dv., laborioasa și productiva, se probămu, că sântemu totu atât de barbati în luptele pacifice ale desvoltării nôtre interiore și că meritămu a ocupă locul ce amu luat în între națiunile independente ale Europei!“

Hymen. *Di Petru Balanu*, învetiatoru în Mocira, com. Satumarelui, la 22 l. c. a condusu la altariu pe

dsor'a Maria Coți, în Baia-mare. — *Di Demetriu Chiritia*, teologu absolutu și alesu de preotu în comun'a Bucovetiu, comitatul Timisiu, la 25 nov. și-a serbatu cunun'a cu domnișor'a Catarina Damșa, fiică dlu parocu și asesoru consistorialu din comun'a Seceani. Actul solemnul l'a severșitu parintele asesoru consistorialu și inspectoru de școle dl Antoniu Todorescu; ier nașu a fost dl Demetriu Dolga, referentu școlaru în Timișoara.

Români trecuti în Români'a, de dincôce de Carpati, sânt întimpinati astfel într'unu articolu de fondu al diuariului „Press'a“ din Bucuresci: „Deca sânt unii înfumurati, cari credu, că sciu multa carte, apoi sânt negreșitu „dragutii“ nostri „inteligenti“ de peste Carpati; deca se afla în lume advocati fără cause, sânt „de buna sêma“ cei mai multi dintre dênșii, veniti în mijlocul nostru. Acesti ômeni au parasitu Transilvani'a în mâinile Ungurilor, au desertatu postul de onore, unde trebuiau să lupte pentru conservarea și desvoltarea naționalității române, pentru ca să via la noi, unde au fost primiti cu brație deschise, și să petreca o viêtia dulce și placuta, câștigându paralutie, dar uitându nevoile patriei! Ce au facutu și ce facu, în adeveru, acesti confrati în sinul nostru ca să lupte contra cãtrepirei magiare? Nimicu. Odiniôra Petru Maior, Cichindél și altii sacrificau viêtia lor, muncindu cu amóre și perseveranția pentru românismu! Lazar asemenea deșteptă pe Români din letargia, aretându-le, că se potu predă toate sciințele în limb'a lor! Dar generațiunea de adi venita de peste munti nu s'a însemnatu de cât prin Maioresci și Lauriani, cari ne-au scalimbatu limb'a prin pedantismul lor, și au încuragiatu *napadirea în țiera a compatriotilor lor*, cari, cum amu quisu, uitara interesele patriei mume pentru satisfacerea nevoilor lor private. Pericolul cel mai mare amenința esistența naționala a Transilvaniei prin aplicarea nôiui legi a instrucțiunii, și confratii nostri, veniti aici de peste Carpati, nu facu nici o lucrare, nu scriu o singura linia prin diuare în favorea intereselor Transilvaniei! Pedanti și anosti, ei ne facu gâlcêva de vorbe ca niște școlari de gimnasiu“.

Cerceii Mamei Précurate. În suburbiul Leopoldstadt din Viena se pôte așteptă unu procesu curiosu. Înainte cu doi ani, murindu soçi'a unui cetățianu be-trân, a lasatu prin testamentu cerceii sei cu diamante în pretiu de trei mii florini bisericei St. Ioan din strada Prater, cu condițiunea ca aceste juvaere să se anine pe statu'a Mamei Précurate din acea biserică. Acest'a s'a și facutu. Înse preotul nu peste multu observă, că înaintea acestei statue pré se înmulțescu evlaviosii, și că unii din ei arunca niște cautaturi pré suspecte spre cerceii de pe statuă. Deci el dispuse, ca aceste juvaere să se ia jos și să se puna în locu siguru. Înse barbatul repausatei protestéza, și pretinde, ca cerceii séu să se puna pe statuă séu și să se redeie lui. Preotul la rëndul seu se apera, că poliți'a nu voiesce să posteze lângă statuă unu estra-polițistu pentru a pazi cerceii, ier fără acela de siguru se vor fură, deci e silitu să-i închida la locu siguru. Barbatul învoca liter'a testamentului, și neputându-se împacă, judecatorul va decide.

Necrológe. *Teodor Ivanu*, fostu preotu de Gurbesci-Selisce, dieces'a Orădiu-mari, în urma pensionatu, a încetatu din viêtia la 23 novembre, în etate de 60 ani. Îl deplânge fiica sa Anha cu soçiul ei Vasiliu Abrudanu preotu gr. c. în Grosi, dimpreuna cu nepotii Iosif și Vasiliu Abrudanu și nepôt'a Elisabeta cu soçiul seu Teodor Papp notaru cercualu în Picleu. În mormântarea-i se factu la 26 novembre în comun'a Gurbesci, unde și-a traitu ultimele zile a viêtii sale. — *Otilia Bárdosy*, fiică dlu Iuliu Bárdosy, inspectoru regescu de școle al comitatului Jasigia, Cumania-mare și Sol-

nocu, a muritu în scarlatu, la 22 novembre, în etate de 6 ani și 2 luni. — *Maria Stoille*, soția preotului gr. or. român din Șemlacu-mare, Dimitrie Stoille, a repausatu în etate de 36 ani, lasându în gele afara de consortele seu și pe trei orfani ai sei, pe mama-sa și pe surorile sale.

Rubric'a permanenta. *Cassariul* reuniunii pentru ajutorarea studentilor saraci dela facultatea de drepturi a universității din Budapesta, defraudându o suma considerabila, a disparutu; fiindu înse și altii compromisi, sum'a perduta s'a restituitu. — *In Lemberg* la fundațiunea contelui Skerbeck s'a descoperitu o defraudare de patru-deci de mii fl., oficiantut' administratoru a voitu să se n'venineze, dar a fost împedecatu și a recunoscutu crim'a sa.

Sciri scurte. *Tribunalul supremu* a aprobatu hotarirea forului primu, conform căreia, Somoskeőy, depunându o garanția de 5000 fl., va fi pusu pe picioru liberu. — *Statutele omladinei serbesci* nu s'au întaritu de către ministeriul de interne, și activitatea reuniunii s'a desființiatu, din caus'a că ea a voitu să primescă și membrii din straietate. — *Vioarele si fragi n'oue* crescú și se vëndu în mulțime mare prin comitatul Hunedorei. — *Tragerea loteriei in 27 no-vembre*: Budapesta 61, 67, 22, 12, 2; Linz 83, 44, 67, 90, 41; Triest 28, 6, 18, 21, 16.

Sciri din Români'a. *Domnul si D'omn'a* și-au luatú reședint'ă la palatul din capitala. — *Bene-Merenti* cl. I s'a acordatu dlor Em. Gradișteanu, președintele înnaltei curți de compturi, pentru scrierile sale financiare; G. Filiti, procuroru generalu la înnal'ta curte de cassatiune și justiția, pentru scrierile sale juridice; C. Leca, vechiu profesor, pentru operele sale în pictura; G. Schetti, pentru compozițiunile sale musicale. — *Di dr. Felix* publica în „Monitoru” unu raportu asupra lucrărilor congresului internaționalu de igiena din Turin, la care dsa a luatú parte ca delegatu din partea guvernului și a Academiei Române. — *La Craiova* în 2/14 nov. s'a facutu inaugurarea deschiderii școlii profesionale de fete; terminându-se serviciul divin, dl Betolianu a rostitu unu discursu. — *O societate englesă* de ingineri-arhitecti se va stabili în capitala, spre a construi case al căror costu să se plătescă prin anuități. — *Di N. N. Saratianu* în Buzeu are unu copil fenomenu, care la etatea de 5 ani deslăgă din gându cele mai grev. probleme de matematica. — *Ministeriul instructiunii* a luatú dispozițiunea de a trimite 13 copii din Dobrogea spre a înveti în școlile române din Iasi; acesti copii vor fi de t'ote naționalitățile. — *In sinodu*, precum se vorbesce, scrie „Binele Publ.”, s'aru fi aflându și opiniuni contra tiparirii cărților bisericesci cu litere latine. — *La espositiunea „Concordiei Romane”*, se aștepta o comisiune din Budapesta care va merge să o v'eda, mai s'unt anunțiate și alte comisiuni straine. — *Din caus'a b'olei versatului* din Transilvani'a, direcțiunea serviciului sanitaru a telegrafatu primarielor să ia dispozițiuni urgente de a se vaccină și revaccină toti copiii. — *La Botosiani* s'a înființiatu o societate sub titlul „Independint'ă”, spre a încuragiă industri'a și comerciul român. — *La Galati* luni aveau să se începa desbaterile asupra regulamentării navigațiunii pe Dunare; mai toti represintantii puterilor mari s'unt convinsi, că în ac'asta sesiune nu se va puté dobândi vr'unu resultatu definitivu, dar se spera a se face unu pasu înainte spre a se puté cunoșce opiniunea fia-cărui guvern. — *Di generalu Anghelescu* a terminatu inspectiunea garnisoniei din Constantia la 8/20 nov.; în acea s'era garnison'a a datu unu balu în on'orea dlui generalu.

Cronic'a lunei.

Predic'a leului. Una din cele mai originale ceremonii religioase din Anglia, a avutu locu s'ambet'a trecuta la Londra în biseric'a St. Catharina Cree, Leadenhall Street. Asta „Predica a leului” este o serbare comemorativa care se celebră în fia-care anu în luna ast'a spre a se conformă unei hotariri facute s'unt acum mai multu de doi secolu de unu cetățianu din Londra. Reverendul Whitemare, care a predicatu astu anu, a reamintitu originea acestei fundațiuni bizare. Se pare, că acum două sute cincideci de ani, Sir John Gayer, care avea să fia într'o di lord-mayor, se gasiă în deșertele Arabiei, când, departându-se de caravan'a din care facea parte, își perdú drumul și se vedú singuru, fără arme, în fața unui leu care înaintă către el sberându. Ne sciindu ce să facă, Sir John cadú în genunchi și cerú lui Dumneșeu de a-l scapă. Posiția i eră în adevăr înspaimântătoare. Leul își loviă c'ostele cu c'od'a, îl priviă cu unu aeru m'anosu și se pregatiă a sari asupra-i spre a-l sfăși. Dar viitoru lord-mayor puse at'ata caldura, în cât rugaciunea i fu ascultata, bestia selbateca se dadú inderet și fugi. John Gayer se ridică și hotari de a perpetuă, la întorcerea-i în țera, asta scapare providențiala prin unu actu de binefacere. Sositu la Londra, institui, prin mijlocul unei donațiuni, aceea ce el numi „Predic'a leului”; el lasa sume destul de importante bisericeii parochiei sale, la Plymouth. Se vedea mai multi descendentu printre persoanele cari asistau s'ambeta la serviciul anualu.

Sciri straine. *In Germani'a* e mare iritațiune în contra jidovilor, așa încât cestiunea ajunse în parlamentu. — *In Russi'a* e f'omete mare; nu numai gr'aul necesariu pentru nutrem'entul populațiunilor nu este de ajunsu, și ce este s'a scumpitu f'orte, dar lipsesce gr'aul trebuinciosu și pentru semenatu. — *Din Roma* se scrie, că monsignore Vanutelli este numitu nunciu apostolicu la Viena. — *Guvernul englesu* a adresatu Bulgariei somațiunea, ca conform tratatului din Berlin să procedă numai decât la derimarea cetăților de pe Dunare. — *Darwin* nu peste multu va publică o lucrare n'ouă. despre mișcarea plantelor. — *Kossuth* în Baraccione capeta multe scrisori din Ungari'a, prin cari este poftitu să rescumpere bancnotele sale din 1848. — *Deputatii italiani*, întocmai ca cei dela noi, se înfașeșă în numeru așa de micu la camera, încât nu se potú ține ședint'ie; deci de acuma înainte președintele va publică în diuariul oficialu numele absenților. N'ar strică nici la noi! — *Ex-imperat'ă Eugeni'a* a v'endutu cu trei milioane de franci vill'a ei din Biarritu unei societăți de acționari, care voiesce să cladescă acolo oteluri, dar societatea e îndatorita a susține capel'a și a ține în ea în fia-care anu parastasu pentru Napoleon III. — *Din Atena* se scrie, că ministrii de resboiu și de marina au facutu comande n'ouă pentru înarmări și că acele se urca la cifr'a de 26 milioane franci. — *Starea lucrurilor in Epiru* este f'orte critica; albanesii epirati s'au angagiatu a resiste atât dominațiunii turcesci, cât și contra anesării la Greci'a; ei vor a susține autonomi'a țerii lor. — *Aliantia turco-americană* se ventilă în diuarele turcesci; ac'asta alianția ar fi îndreptata contra Engliterei; barbatii de statu americani vor să creeze n'ouă relațiuni comerciale în Europa, în defavorul Engliterei. — *Predarea Dulcignei* în fine totusi s'a realizatu; turcii eșira, și acuma orașul e al Muntenegrului.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru:
IOSIF VULCANU.